

SANTO SUBITO!

Bud' Bohu díky, že vyslyšel naše prosby, touhy a modlitby. Od chvíle smrti papeže Jana Pavla II. se věřící na celém světě modlili o jeho vyzdvižení na oltář.

Už v den pohřbu objevily se transparenty s nápisem - Santo Subito – Ihned Svatý! Santo Subito je zvolání, kterým první křesťané vyjadřovali své přesvědčení o svatosti zemřelé osoby. Santo Subito vyslovené na Náměstí Svatého Petra v Římě během pohřbu Božího Služebníka Jana Pavla II. vyjadřovalo hluboké přesvědčení všech členů Církve, že na přelomu století řídil Boží Lid člověk veliký a zároveň svatý.

S velkou radostí jsme přijali rozhodnutí Svatého otce Benedikta XVI. o blahořečení Ctihodného Božího Služebníka Jana Pavla II. v den 01. května tohoto roku. Je to velmi výmluvné, že byl zvolený tento den právě v mariánském měsíci a na svátek Božího Milosrdenství. Je to neděle Božího Milosrdenství – den nám všem velmi drahý. Jan Pavel II. odešel do domu Otce v předvečer tohoto svátku.

Dnes se splňuje přání tolika věřících, že Svědek a Apoštol Božího Milosrdenství, člověk Boží, žijící v přátelství s Kristem, Poutník po celém světě, Ochránce života, Ochránce rodiny, Ctitel Mariin, je připočten k zástupů svatých.

Dnes vzpomínáme na Božího Služebníka, který se cele odevzdal Marii – TOTUS TUUS! - jako svatého člověka, Dobrého Pastýře, Učitele i Otce. Těžko lze vyjádřit slovy, jak velkým darem byl On pro nás. Jsme vděčni Boží Prozřetelnosti, že nám dovoluje mít účast na svých tak velkých dílech.

Ať dnešní událost blahořečení papeže bude pro nás příležitostí k vnitřní duchovní proměně a snahou ke zkvalitnění našeho života a nevyčerpatelným zdrojem osobní

svatosti. Neustále máme prohlubovat své přátelství s Kristem, oživovat svou víru a znovu a znovu poznávat krásné a hluboké učení Svatého otce.

Neobvyklým darem, který můžeme obětovat Bohu jako projev vděčnosti za blahořečení ať jsou naše rozhodnutí týkající se nápravy života a uspořádání rodinných a mezilidských vztahů.

Každý „Blahoslavený“ je vzorem pravdivého křesťanského života. Svatý otec Jan Pavel II. nás učí bezmezné odevzdanosti Pánu Bohu. Ve své závěti napsal:

„Bděte, protože nevíte, kdy váš Pán přijde (Mt 24,42) – tato slova mi připomínají poslední povolání, které nadejde až bude Pán chtít. Chci Ho následovat a chci, aby mě všechno, co je součástí mého pozemského života připravovalo na tu chvíli. Nevím, kdy nadejde, ale jako všechno, také tuto chvíli kladu do rukou Matky mého Mistra: TOTUS TUUS. V týchž Mateřských dlaních nechávám všechno a všechny ty, s nimiž jsem spojil svůj život a své povolání. V těchto dlaních zanechám především Církev a také svůj národ a celé lidstvo“.

Od nového Blahoslaveného učme se tedy plnému odevzdání se Kristu prostřednictvím Nejsvětější Marie Panny tak, abychom mohli celým svým životem a také v hodině smrti říci: „Totus Tuus – Jsem celý Tvůj“. Amen.